

دستور العمل کاشت ، نگهداری و تکثیر گل های دائمی

با توجه به هزینه بالای تعویض مکرر گل های فصلی و نیاز آبی بالا در اکثر گونه های گل فصل ، بهتر است جهت ایجاد فضای سبز پایدار، گل های دائمی با نیاز آبی کم و مقاومت بالا به خشکی را طبق یک طراحی صحیح و در نظر گرفتن ارتفاع نهایی گیاه ، دوره گلدهی و رنگ گل به صورت تلفیقی جایگزین گل های فصلی نمود . لازم به ذکر است که در اکثر گیاهان علفی دائمی، اندام های هوایی در زمستان از بین می روند و در سال بعد از ریشه و یا سایر اندام های زیرزمینی که در خاک زنده باقی مانده اند و عامل بقای گیاه هستند شاخساره های جدید ظاهر گردیده و گلدهی صورت می گیرد.

در مورد کاشت و نگهداری گل های دائمی رعایت نکات زیر ضروری می باشد :

۱. در هنگام کاشت گل های دائمی باید به رشد نهایی و گسترش بوته پس از چند سال دقت نمود و فاصله بین بوته ها را حدود ۴۰ سانتیمتر در نظر گرفت.

۲. پس از اتمام دوره گلدهی جهت پیشگیری از بد فرم شدن بوته ، باید ساقه های گلدهنده از قسمت پایین قطع شوند و به اصطلاح گیاه کف بر شود، این عمل در برخی از گیاهان مانند آکیناسه ، مریم گلی و .. باعث گلدهی مجدد می گردد. ضمن آنکه در برخی گیاهان مانند کروپسیس، مارگریت ، بومادران و داوودی، بوته های سبز این گیاهان پس از پایان گلدهی و حذف شاخه های گلدهنده ، به عنوان گیاه پوششی برای پوشاندن سطح باغچه کاربرد دارند.

۳. از کاشت گل های دائمی در تشتک درختان و درختچه ها اکیداً خودداری شود تا مانعی برای کند و کوب و کوددهی ایجاد نگردد.

۴. با توجه به اینکه پس از گذشت چند سال از کاشت نشاء گل های دائمی، بوته ها گسترش یافته و اطراف گیاه اصلی تعداد زیادی بوته جدید ظاهر می شود که ضمن تنیدن ریشه ها به یکدیگر ، فضای کافی جهت رشد بهینه ندارند لازم است نسبت به تقسیم بوته ها و انتقال تعدادی از آن ها جهت کاشت در محل های دیگر اقدام نمود . بوته های خارج شده باید به میزان کافی ریشه سالم و نیز جوانه های اندام هوایی داشته باشند تا در محل جدید از رشد مناسب برخوردار گردند.